

נוסח לדיון לקראת הדיון הקבוע ליום 8.5.2018

הצעת חוק להסרת תוכן שפרסומו מהווה עבירה מרשת האינטרנט, התשע"ז-2016 (מ-1104) והצעת חוק הסרת פרסום הסתה שהתפרסם ברשת החברתית המקוונת, התשע"ו-2016 (פ/3110/20) של חה"כ סויד ואחרים

כמפורט בהרחבה במסמך הרקע שהופץ לקראת הדיון הקבוע ליום 22.11.2017, עניינה של הצעת החוק הממשלתית ביצירת כלי אכיפתי חדש, במסגרתו מוצע להעניק סמכות לבית המשפט לעניינים מינהליים **להורות בצו על הסרת תוכן מאתר אינטרנט (או הסרת תוצאות חיפוש)**, אם הפרסום "מהווה מעשה שהוא עבירה פלילית וכי בנסיבות העניין יש אפשרות ממשית שהמשך הפרסום כאמור יפגע בביטחוןנו של אדם, בביטחון הציבור או בביטחון המדינה". באופן טיפוסי, הצו המוצע אמור לחול על תוכן שמופיע ברשתות החברתיות, כגון פייסבוק, יוטיוב, טוויטר, וכדומה, וכן על ספק שירות איתור אינטרנטי (כגון גוגל), אשר ביחס אליו הצו יורה שלא לאפשר את איתור התוכן הפוגעני בתוצאות החיפוש.

מטרתה של הצעת החוק הממשלתית היא למנוע את המשך פרסום של תכנים בעולם הווירטואלי שעלולים להביא לפגיעה באנשים בעולם הפיזי. כאמור בדברי ההסבר, תוכן מזיק באינטרנט שהוא זמין, מהיר, נגיש, ולעתים אף אנונימי, הוביל לעלייה ברף האלימות ובהסתה לטרור במדינות העולם. עלייה זו מצריכה הוספת כלים משפטיים להתמודדות עם התופעה.

נציין כי הצעת החוק **הפרטית** מבקשת לקבוע כי רשת חברתית חייבת להקים מערכת לניטור המידע המתפרסם ברשת, ולהסיר כל פרסום של **הסתה לטרור** תוך 48 שעות. עוד מוצע לקבוע כי אי-הסרת הפרסום תהווה עבירה פלילית, עם קנס מירבי של 300,000 ₪ (אלא אם כן הרשת נקטה באמצעים סבירים לשם מילוי החוק), וקנס של 400,000 ₪ אם הרשת החברתית ידעה על הפרסום המסית.

בהחלטת ועדת השרים לענייני חקיקה הוחלט כי הממשלה תתמוך בהצעת החוק **"אם חברי הכנסת המציעים יתחייבו להכפיף את הצעתם להצעת חוק ממשלתית בנושא ויסכימו כי בנושאים המצויים בהצעתם יתקיים דיון בלבד."** **לכן הדיונים שהתקיימו עד כה בוועדה, התמקדו בנוסח של ההצעה הממשלתית. ככל שתהיה בהמשך כוונה לחוקק חוק שיחייב את הרשות החברתית להקים מערכת לניטור תוכן מסית, נתייחס לסוגיה זו בנפרד.**

בדיונים שהתקיימו עד כה, ביום 22.11.17 ו-25.12.17, תיארנו נציגי הממשלה את הפעילות שלהם כיום בכל הנוגע לבקשות המופנות לרשתות חברתיות בבקשה להסרת תוכן בהתבסס על כללי השימוש (Terms of Service) הנהוגים ברשתות השונות. נציגי הממשלה טענו כי לאור המגבלות של המנגנונים הוולונטריים הקיימים, יש צורך בסמכות החדשה המוצעת. ואולם, בדיונים הביעו חברי הכנסת וגורמים מהציבור מספר הסתייגויות מהסמכות המוצעת, ובכלל זה חשש שהסמכות המבוקשת רחבה מדי, וחולשת על מגוון רחב של תחומים ועבירות, וזאת למרות שבמקור הצעת החוק נועדה לתת מענה בעיקר לקשיים בתחום המאבק בהסתה וטרור. כמו כן, הוועדה הביעה הסתייגות מההצעה כי ההכרעה בעניין הפעלת הסמכות תיעשה בבית משפט לעניינים מינהליים. **בהתאם לכך, נציגי הממשלה הביעו הסכמתם כי הדיון בבקשות לפי ההסדר ייעשה בהליך "רגיל" בבית המשפט המחוזי ולא בהליך מינהלי.**

לכן, לקראת הדיון הקרוב, ובעקבות הערות וההצעות שעלו בדיונים הקודמים, נציע מספר נוסחים חילופיים להסדר העיקרי, המוצע בסעיף 2 להצעת החוק:

(א) שופט בית המשפט לעניינים מינהליים- המחוזי [שנשיא בית המשפט המחוזי הסמיכו לכך] רשאי, על פי בקשה של תובע, לתת צו המחייב מפרסם תוכן, או המחייב בעלים, מנהל או מפעיל של אתר אינטרנט שבו פורסם תוכן, להסיר את התוכן מאתר האינטרנט, אם שוכנע כי נעברה עבירה פלילית בפרסום התוכן באתר האינטרנט מהחוק מעשה שהוא עבירה פלילית- [לעתים העבירה הפלילית כוללת בתוכה, בין מכוח החקיקה ובין מכוח הפסיקה, מרכיבים שקשורים ליסוד הנפשי של העבירה או לזיקה שבין הביטוי ובין התוצאה השלילית. לכן מוצע להבהיר זאת בנוסח. לעניין זה, אנו סבורים שאין די במחיקת המילים "מעשה שהוא" ויתכן שיש לשקול התייחסות מפורשת לכך ש"נעברה עבירה בפרסום התוכן באינטרנט"]

* לדיון – חלופה אפשרית: לכתוב רשימה סגורה של עבירות שלגביהן תהייה סמכות לבקש צו להסרת תוכן, כגון עבירות לפי חוק המאבק בטרור.

<u>הצעה חלופית לעניין העילות להסרת תוכן:</u>	<u>ההצעה הממשלתית:</u>
<p>וכי בנסיבות העניין</p> <ul style="list-style-type: none"> יש <u>אפשרות ממשית</u> שהמשך הפרסום כאמור יפגע <u>בביטחון של אדם</u> [חלופה ב': יפגע בחיי אדם או יביא לפגיעה חמורה בגופו של אדם], וכי יש <u>אפשרות קרובה לוודאי</u> [גרסה ב': ממשית] שהמשך הפרסום כאמור יביא לפגיעה חמורה <u>בביטחון המדינה</u>. <u>לדיון:</u> האם לאפשר הסרת תוכן לצורך מניעת פגיעה <u>בביטחון הציבור</u> (שאינה מהווה פגיעה בביטחון של אדם או בביטחון המדינה), ואם כן - מהו המבחן המתאים? 	<p>וכי בנסיבות העניין יש <u>אפשרות ממשית</u> שהמשך הפרסום כאמור יפגע <u>בביטחון של אדם, בביטחון הציבור או בביטחון המדינה</u> (בחוק זה – צו להסרת תוכן).</p>

(ב) בצו להסרת תוכן רשאי בית המשפט גם לחייב ספק שירות איתור אינטרנטי שלא לאפשר את איתור התוכן שלגביו ניתן הצו, ברשת האינטרנט.

(ג) צו להסרת תוכן יכול, בין השאר, פרטים לגבי הפרסום של התוכן שיש להסירו או שלא לאפשר את איתורו, לפי העניין, והמועד לביצוע הצו; שר המשפטים רשאי לקבוע פרטים לגבי הפרסום כאמור שייכללו בצו להסרת תוכן.

(ד) בקשה למתן צו להסרת תוכן תוגש לאחר שניתנה לכך הסכמה בכתב מאת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך.

סוגיות רלוונטיות נוספות המתעוררות ביחס לסעיף 2:

- (1) חובת דיווח ליועץ המשפטי לממשלה או לפרקליט המדינה – האם יש מקום לקבוע חובת דיווח לגבי כלל הבקשות לגורם בכיר (לדוגמא, היועץ המשפטי לממשלה או משנה/פרקליט המדינה או משנה (ללא הסמכה לאחר), ולקבוע חובת אישור של אותו גורם בכיר לעניין הגשת בקשה בעבירות מסוימות המעוררות קושי מיוחד בהקשר של חופש הביטוי, כגון עבירות לפי חוק איסור לשון הרע, הגנה על הפרטיות, עבירות המרדה, העלבת עובד ציבור, זילות בית משפט, ופגיעה ברגשות דת.
- (2) הסמכות לפנות לגורמים לאתרי אינטרנט בצורה "וולונטרית": כפי שפורט בהרחבה בוועדה בדיון הקודם, גורמי התביעה פונים כבר היום לרשתות החברתיות בבקשות להוריד חומרים פוגעניים. ככל שהכנסת תחוקק את החוק המוצע, עולה השאלה האם תישאר הסמכות לפנות לאותן חברות ללא צו בית המשפט, ואם כן, באלה עילות ובאלו תנאים. לכן מוצע לדון בהשלכות של החוק המוצע על המסלול ה"וולונטרי" הקיים.

יתר סעיפי הצעת החוק:

מוצע לערוך שינויים בסעיפים האחרים להצעת החוק, הן כדי להתאים אותם, ככל הניתן, לסעיפים דומים בחוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, התשע"ז-2017, שנחקק לא מזמן, והן כדי להתאים את הנוסח לכך שהגורם שיהיה מוסמך להוציא את הצו לפי סעיף 2 הוא בית המשפט המחוזי, ולא בית משפט לעניינים מינהליים:

פרק א': הגדרות

הגדרות	1. בחוק זה –
	"אתר אינטרנט" – אתר אינטרנט שיש לציבור או לחלק ממנו אפשרות כניסה או גישה אליו, אף אם הכניסה או הגישה אליו דורשות שימוש בקוד או בססמה, בין בתשלום ובין בלא תשלום, <u>בין אם השרת שהוא מאוחסן בו נמצא בישראל ובין אם הוא נמצא מחוץ לישראל</u> ;
	"בית משפט לעניינים מינהליים" – <u>כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים</u> ;
	"חוק בתי משפט לעניינים מינהליים" – <u>חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000</u> ;
	"ספק שירות איתור אינטרנטי" – מי שמספק, באמצעות <u>רשת האינטרנט</u> , שירות <u>שמהותו מתן אפשרות לאתרשל איתור</u> מידע ברשת האינטרנט <u>באופן אלקטרוני</u> ;
	"צו להסרת תוכן" – כמשמעותו בסעיף 2(א);
	"תובע" – כמשמעותו בסעיפים 12(א)(1)(א) או (2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ¹ שהוסמך בידי היועץ המשפטי לממשלה לטפל בבקשות למתן צו להסרת תוכן.

¹ התובעים

12. (א) ואלה התובעים:

3. סדרי דין בבקשה למתן צו להסרת תוכן
- (א) לדיון בבקשה למתן צו להסרת תוכן יוזמנו מפרסם התוכן, הבעלים, המנהל או המפעיל של אתר האינטרנט שבו פורסם התוכן האמור, ולדיון בבקשה למתן צו להסרת תוכן המחייב גם ספק שירות איתור אינטרנטי כאמור בסעיף 2(ב), יוזמן גם אותו ספק שירות איתור אינטרנטי, והכול אם אין מניעה להזמין בנסיבות העניין (בחוק זה – המשיבים) / לדיון: והכול אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה; הייתה מניעה להזמין מי מהמשיבים, יפרט התובע לפני בית המשפט בבקשה להסרת תוכן את הנסיבות שלא מאפשרות את הזמנתו.
- (ב) הדיון במתן צו להסרת תוכן יתקיים במעמד המשיבים שהוזמנו לדיון; ואולם בית המשפט ~~לעניינם~~ ~~מינהליים~~ – רשאי לתת צו להסרת תוכן שלא במעמד חלק מהמשיבים, או לתת את הצו במעמד צד אחד, אם שוכנע כי בנסיבות העניין קיימת מניעה להזמין כאמור בסעיף קטן (א), או אם ראה כי מי מהמשיבים הוזמן לדיון ולא התייצב.
4. פרסום הודעה על החלטות בעניין בקשות למתן צו להסרת תוכן
- הודעה לציבור בדבר החלטות של בית המשפט ~~לעניינם~~ ~~מינהליים~~ בעניין בקשות למתן צו להסרת תוכן, תפורסם באתר האינטרנט של משרד המשפטים, ורשאי שר המשפטים לקבוע דרכים נוספות לפרסום הודעה כאמור. לדיון: להוסיף כי הפרסום יכלול את העבירה שבגינה התבקש הצו, או את העילה לצו, וכך את מספר התיק.
5. הסרת העתק
- (א) בצו להסרת תוכן רשאי בית המשפט לקבוע כי הצו כאמור יחול גם לגבי כל העתק של התוכן נושא הצו (בחוק זה – העתק), אשר פורסם באתר אינטרנט לפני מתן הצו או בתוך שישה חודשים מיום שניתן, והכול בכפוף לדרישת גורם מוסמך [מוצע לקבוע בחוק מי הוא הגורם המוסמך הבכיר לענין זה] כאמור בסעיף קטן (ב).
- (ב) קבע בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי גורם מוסמך לפנות למפרסם ההעתק, או לבעלים, למנהל או למפעיל של אתר האינטרנט שבו פורסם ההעתק, ולדרוש מהם את הסרת ההעתק, ואם הצו כאמור מחייב גם ספק שירות איתור אינטרנטי כאמור בסעיף 2(ב) – לפנות גם לספק שירות האיתור האינטרנטי ולדרוש ממנו שלא לאפשר את איתור ההעתק, והכול ובלבד שהגורם המוסמך שוכנע כי בנסיבות העניין מתקיימים התנאים שבסעיף 2(א) רישה גם לגבי ההעתק. לדיון: מוצע לקבל דוגמאות לצורך בסעיף זה.
- (ג) על דרישה של גורם מוסמך לפי סעיף קטן (ב), ניתן ~~לצמצם~~ לפנות לבית המשפט שנתן את הצו להסרת התוכן.
- (ד) בסעיף זה, "גורם מוסמך" – מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לעניין סעיף זה. [כאמור, מוצע להבהיר כי מדובר בדרג בכיר]
6. צו להסרת תוכן לאחר הרשעה
- (א) הורשע אדם בעבירה בשל תוכן שפרסם באתר אינטרנט, רשאי בית המשפט שהרשיע את אותו אדם, לבקשת התובע, ליתן לגבי התוכן כאמור צו להסרת תוכן אף בלא ששוכנע כי בנסיבות העניין יש אפשרות ממשית שהמשך פרסום התוכן יפגע בביטחונו של אדם, בביטחון הציבור או בביטחון המדינה; לעניין זה, "תובע" – התובע בהליך הפלילי שבו הורשע אדם כאמור.
- לדיון: בחוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, הסעיף קובע כי צו לאחר הרשעה יינתן לגבי האתר "בהתאם לתנאים הקבועים בחוק זה". מדוע לא ניתן לאמץ אותו נוסח גם כאן?

(1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם:

(א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;

(ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים;

(2) שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) בנוסף על כל עונש אחר שהוא רשאי להטיל על האדם שהורשע כאמור באותו סעיף קטן.

פרק ג': קבילות ראיות, עיון חוזר וערעור

7. קבילות ראיות לשם החלטותיו בבקשות לפי חוק זה רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

8. עיון חוזר מחדש על החלטה סופית של בית משפט לעניינים מינהליים בבקשה למתן צו להסרת תוכן לפי סעיף 2, ניתן להגיש לו בקשה לעיון חוזר, בית המשפט רשאי לדון מחדש בבקשה למתן צו להסרת תוכן בהתקיים אחד מאלה:

(1) התגלו עובדות שלא היו מונחות לפני בית המשפט בעת מתן החלטה או השתנו הנסיבות, והדבר עשוי לשנות את החלטת בית המשפט; לנוסח של ס' 9(ב) לחוק הסמכויות אנו מציעים להתאים את הנוסח

(2) הדיון בהחלטת בית המשפט התקיים במעמד צד אחד וקיימת חשיבות ציבורית בהמשך הפרסום של התוכן נושא הצו.

לדיון: מדוע מי שלא הוזמן לדיון חייב להראות שקיימת חשיבות ציבורית בהמשך הפרסום כדי לבקש עיון מחדש? לצורך ההשוואה, חוק סמכויות קובע כך: "9(א) בית משפט שנתן צו לפי חוק זה רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ולא הוזמן להשמיע את טענותיו, ובכלל זה תאגיד העוסק בהגנה על אינטרס הציבור באינטרנט שיש בהתייצבותו כדי לתרום לניהול הוגן של ההליך."

9. ערעור החלטה סופית של בית משפט לעניינים מינהליים בבקשה למתן צו להסרת תוכן לפי סעיף 2, בעתירה לפי סעיף 5(ג) או בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 8, ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון בתוך 45 ימים. תובע, מי שהיה צד להליך למתן צו לפי חוק זה וכל הרואה את עצמו נפגע ממתן הצו רשאים לערער על החלטת בית המשפט בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד, שיהיה מוסמך לבטל את הצו או לשנות תנאים בו.

פרק ד': מידע חסוי

10. הצגת מידע חסוי אנו מציעים לערוך התאמות בהיבטים ההליכיים המעוגנים בסעיפים 10-12 כדי להתאים לאופן שבו נוסח ההסדר בחוק הסמכויות (א) בדיון בבקשה למתן צו לפי חוק זה, רשאי תובע לבקש לפרט או להציג לפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם הוא מבסס את טענותיו (בסעיף זה – חומר חסוי); בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף נימוקים תובע רשאי לבקש מבית משפט לעניינים מינהליים להציג לפניו מידע חסוי אף שלא בנוכחות המשיבים ובאי כוחם ובלי לגלות להם את תוכנו; ביקש תובע כאמור, יודיע על כך למשיבים או לבאי כוחם.

(ב) בית משפט לעניינים מינהליים רשאי לעיין במידע חסוי שהוגשה לגביו בקשה כאמור בסעיף קטן (א), לשם החלטה בבקשה, ורשאי הוא לקבל מהתובע פרטים נוספים לעניין המידע שלא בנוכחות המשיבים.

(ג) בית המשפט רשאי להיענות לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ולהסתמך על החומר החסוי, אם מצא מצא בית משפט לעניינים מינהליים כי העניין שיש באיגלויו של המידע החסוי לשם הגנה על ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר, עדיף מן הצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאי הוא לקיים את הדיון בבקשה למתן צו להסרת תוכן אף שלא בנוכחות המשיבים ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי; החומר החסוי יסומן, יוחזר למבקש לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול.

(ד) בית המשפט לעניינים מינהליים יודיע לתובע, למשיבים ולבאי כוחם, על החלטתו בבקשה לפי סעיף זה ורשאי הוא לקבוע שנימוקי החלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ה) החליט בית המשפט לעניינים מינהליים שלא לגלות למשיבים ולבאי כוחם את תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, יורה לתובע על העברת פרטים או תמצית של המידע החסוי, למשיבים ולבאי כוחם, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

(ו) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי תובע להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר החסוי, ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון המשיבים והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו; תובע רשאי לערער על החלטת בית המשפט בעניין זה בתוך 15 ימים ממועד מתן החלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

(ז) הודיע תובע לבית המשפט שהחליט כאמור בסעיף קטן (ו) כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן, לא יעביר בית המשפט את החומר החסוי למשיבים עד להכרעה בערעור.

(ח) בדיון בערעור לפי סעיף קטן (ו), רשאי בית המשפט לעיין בחומר החסוי ולקבל פרטים נוספים מהתובע בלי לגלותם למשיבים.

11. (א) על החלטת בית משפט לעניינים מינהליים בעניין מידע חסוי לפי סעיף 10 רשאי היועץ המשפטי לממשלה לערער בזכות לפני בית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד.

ערעור היועץ המשפטי לממשלה על החלטה בעניין מידע חסוי מוצע להסדיר את הנושא הזה בסעיף 10 המוצע

(ב) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית משפט לעניינים מינהליים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט העליון כאמור בסעיף קטן (א), לא יעביר בית משפט לעניינים מינהליים את המידע למשיבים ולבאי כוחם עד להכרעה בערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר הודעה כאמור.

(ג) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) והחליט לאחר מכן שלא להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן, יודיע על כך בהקדם האפשרי לבית משפט לעניינים מינהליים.

(ד) הדיון בערעור לפי סעיף קטן (א) יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט העליון לעיין במידע החסוי לשם החלטה בערעור ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לעניין המידע שלא בנוכחות המשיבים ובאי כוחם.

12. החליט בית משפט לעניינים מינהליים על גילוי של מידע חסוי למשיבים או לבאי כוחם, או הורה בית המשפט העליון על גילוי של מידע כאמור, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש מבית משפט לעניינים מינהליים כי לא יביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בבקשה למתן צו להסרת תוכן, ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא יתחשב בית משפט לעניינים מינהליים במידע האמור והמידע לא יועבר למשיבים ולבאי כוחם.

איהסתמכות על מידע חסוי מוצע להסדיר את הנושא הזה בסעיף 10 המוצע

פרק ה': הוראות שונות

13. על הליכים לפי חוק זה יחולו הוראות חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, בכפוף להוראות חוק זה.

תחולת חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

<u>הוראות סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, לעניין הסמכות המקומית של בתי המשפט,² יחולו גם בכל עניין שחוק זה דן בו, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.</u>	.*	<u>סמכות שיפוט</u>
אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מסמכותו של הצנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, או מכל סמכות אחרת למניעת פרסום לפי כל דין.	.14	שמירת סמכויות
<u>שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביוני בכל שנה, על מספר הבקשות שהוגשו לצו להסרת תוכן ומספר הצווים שניתנו, וכן מספר הבקשות להסרת העתק לפי סעיף 5(ב), בחלוקה לפי סוג העבירה.</u>	.*	<u>דיווח לכנסת</u>
שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו, ובכלל זה בדבר סדרי דין בהליכים לפי חוק זה.	.15	ביצוע ותקנות

² סמכות מקומית

3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:

- (1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;
- (2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
- (3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.

(ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
- (2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.